

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยรายละเอียด โดยแบ่งผลการศึกษาเป็น 5 ตอน คือ
ตอนที่ 1 พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ
ชุมชนและเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 2 ปัจจัยชุมชนที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 ศักยภาพของชุมชนในด้านต่างๆ และความสามารถในการบริหารจัดการ
แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 4 ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

**ตอนที่ 1 พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของชุมชนและเจ้าหน้าที่**

1.1 พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน
ตารางที่ 4.1 พื้นฐานทางสังคมของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน

n = 78

ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
1. เพศ						
ชาย	45	57.7				
หญิง	33	42.3				
2. อายุ(ปี)			45.2	8.513	15	65
ต่ำกว่า 20	1	1.3				
20-30	4	5.1				
31-40	13	16.7				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 78

ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
41-50	40	51.3				
51-60	17	21.8				
มากกว่า 60	3	3.8				
3. สถานภาพ						
โสด	3	3				
สมรส	74	94.9				
หม้าย	1	1.3				
4. ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	33	42.3				
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	19.2				
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	17.9				
ปวช.,ปวส.	7	9.0				
ปริญญาตรี	9	11.5				
5. อาชีพหลัก						
ทำสวน	33	42.3				
ทำนา	36	46.2				
ค้าขาย	1	1.3				
ประมง	1	1.3				
เลี้ยงสัตว์	1	1.3				
รับจ้างทั่วไป	3	3.8				
ข้าราชการ/ลูกจ้าง	3	3.8				
6. จำนวนแรงงาน						
ในครัวเรือน (คน)			3.0	0.993	2	6
2	32	41.1				
3	19	24.4				
4	23	29.5				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 78

ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
5	3	3.8				
มากกว่า 5	1	1.3				
7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ใน ชุมชน (ปี)			37.3	13.213	1	62
1-10	4	5.1				
11-20	6	7.7				
21-30	16	20.5				
31-40	15	19.2				
41-50	28	35.9				
มากกว่า 50	9	11.5				
8. ตำแหน่งทางสังคม						
ไม่มี	34	43.6				
มี	44	56.4				
1) ตำแหน่งที่เป็น						
- กำนัน	1	1.3				
- ผู้ใหญ่บ้าน	7	9.0				
- สมาชิก อบต.	18	23.1				
- ผู้นำสถาบันเกษตรกร	14	17.9				
- ประธานกองทุน หมู่บ้าน	4	5.1				
9. การเข้าร่วมสมาชิกกลุ่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ไม่ได้เข้าร่วม	5	6.4				
เข้าร่วม	73	93.6				
- กลุ่มเกษตรกร	43	55.1				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 78

ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	32	41.0				
- กลุ่มยุวเกษตรกร	4	5.1				
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพ	24	30.8				
- กลุ่มสหกรณ์	27	34.6				
- กลุ่ม ธกส.	21	26.9				
- กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	5	6.4				
10. การรับรู้ข่าวสารการ						
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
ไม่เคย	0	0				
เคย	78	100				
11. แหล่งที่รับรู้ข่าวสาร						
และความถี่(ครั้ง/เดือน)						
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
วิทยุ	56	71.8				
โทรทัศน์	73	93.6				
หนังสือพิมพ์/วารสาร	55	70.5				
กลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยว	46	59.0				
เจ้าหน้าที่รัฐ	52	66.7				
เพื่อนบ้าน	33	42.3				
12. การเข้ารับการฝึกอบรม						
ไม่เคย	7	9.0				
เคย	71	91.0				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 78

ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
13. หน่วยงานที่เข้ารับการ						
ฝึกอบรม(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	41	52.6				
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	31	39.7				
กรมการพัฒนาชุมชน	27	34.6				
กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.)	42	53.8				
สถาบันการศึกษา	32	41.0				
15. หลักสูตรในการฝึกอบรม						
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
- การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	67	85.9				
- การออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชน	32	41.0				
- การจัดรูปแบบสวน/ไร่เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเข้าชม	48	61.5				
- การเป็นผู้นำชม และการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	57	73.1				
- การจัดการทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน	51	65.4				
- ป่าไม้ชุมชน	6	7.7				

จากตารางที่ 4.1 จากการศึกษาพื้นฐานทางสังคมของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของชุมชน พบว่า

เพศ คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.7 เป็นเพศชาย และร้อยละ 42.3 เป็นเพศหญิง
อายุ คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 51.3) รองลงมาคืออายุ
ระหว่าง 51-60 ปี (ร้อยละ 21.8) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 16.7) มีอายุระหว่าง 20-30 ปี
(ร้อยละ 5.1) มีอายุระหว่าง 61-65 ปี (ร้อยละ 3.8) และอายุน้อยกว่า 20 (ร้อยละ 1.3) โดยมีอายุเฉลี่ย
45.2 ปี

สถานภาพ คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 94.9) รองลงมาคือ
โสด (ร้อยละ 3) และหม้าย (ร้อยละ 1.3)

ระดับการศึกษา คณะกรรมการฯ ส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ
42.3) รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 19.2) สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 17.9) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 11.5) และสำเร็จ
การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ร้อยละ 9.0)

อาชีพหลัก คณะกรรมการฯ ส่วนมากมีอาชีพทำนา (ร้อยละ 46.2) รองลงมาคือ อาชีพ
ทำสวน (ร้อยละ 42.3) รับจ้างทั่วไปและรับราชการ (ร้อยละ 3.8) และมีอาชีพค้าขาย ประมง
และเลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 1.3)

จำนวนแรงงานในครัวเรือน คณะกรรมการฯ ส่วนมากมีแรงงานในครัวเรือน จำนวน
2 คน (ร้อยละ 41.1) รองลงมาคือมีแรงงานในครัวเรือนจำนวน 4 คน (ร้อยละ 29.5) มีแรงงานใน
ครัวเรือน จำนวน 3 คน (ร้อยละ 24.4) มีแรงงานในครัวเรือน 5 คน (ร้อยละ 3.8) และมีแรงงาน
ในครัวเรือน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.3) โดยมีแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 3.0 คน

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน คณะกรรมการฯ ส่วนมากมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ใน
ชุมชนระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 35.9) รองลงมาคือมีระยะเวลาอาศัยอยู่ในชุมชนระหว่าง 21-30 ปี
(ร้อยละ 20.5) ระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 19.2) มากกว่า 50 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 11.5) ระหว่าง 11-20 ปี
(ร้อยละ 7.7) และระหว่าง 1-10 ปี (ร้อยละ 5.1) โดยมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเฉลี่ย 37.3 ปี

ตำแหน่งทางสังคม คณะกรรมการฯ ส่วนมากมีตำแหน่งเป็นสมาชิกขององค์การ
บริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 23.1) รองลงมาคือ เป็นผู้นำสถาบันเกษตรกร (ร้อยละ 17.5) เป็น
ผู้ใหญ่บ้าน (ร้อยละ 9.0) เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน (ร้อยละ 5.1) และเป็นกำนัน (ร้อยละ 1.3)
โดยที่คณะกรรมการฯ ไม่มีตำแหน่งทางสังคม ร้อยละ 43.6

การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม
(ร้อยละ 93.6) โดยส่วนใหญ่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร (ร้อยละ 55.1) รองลงมาคือ เข้าร่วม

เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร (ร้อยละ 41.0) เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ (ร้อยละ 34.6) เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มส่งเสริมอาชีพ (ร้อยละ 30.8) เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยละ 26.9) เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน (ร้อยละ 6.4) และเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร (ร้อยละ 5.1) โดยที่คณะกรรมการฯ ไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มใดเลย ร้อยละ 6.4

การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจากสื่อโทรทัศน์ (ร้อยละ 93.6) รองลงมาคือวิทยุ (ร้อยละ 71.8) หนังสือพิมพ์/วารสาร (ร้อยละ 70.5) จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 66.7) จากกลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยว (ร้อยละ 59.0) จากเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 42.3) และจากอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 2.6)

การได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรม (ร้อยละ 91.0) ไม่ได้รับการฝึกอบรม (ร้อยละ 7.0) ซึ่งหน่วยงานที่ฝึกอบรมให้กับคณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่จากหน่วยงานของกรมส่งเสริมการเกษตร (ร้อยละ 87.2) รองลงมาจากหน่วยงานกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น (ร้อยละ 53.8) จากหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ร้อยละ 52.6) จากหน่วยงานสถาบันการศึกษา (ร้อยละ 41.0) จากหน่วยงานกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ร้อยละ 39.7) และจากหน่วยงานกรมการพัฒนาชุมชน (ร้อยละ 34.6)

หลักสูตรที่เข้ารับการฝึกอบรม คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ได้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ร้อยละ 85.9) รองลงมาหลักสูตรการเป็นผู้นำชมและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี (ร้อยละ 73.1) หลักสูตรการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน (ร้อยละ 65.4) หลักสูตรการจัดรูปแบบสวนเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าชม (ร้อยละ 61.5) หลักสูตรการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชน (ร้อยละ 41.0) และหลักสูตรป่าไม้ชุมชน (ร้อยละ 7.7)

ตารางที่ 4.2 พื้นฐานทางเศรษฐกิจของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน

n = 78

ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
1. รายได้ปี 2548 (บาท/เดือน)						
1.1 จากอาชีพหลัก			9,483.3	11385.482	0	50,000
ต่ำกว่า 1,000	2	2.6				
1,000-3,000	13	16.7				
3,001-5,000	30	38.5				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 78						
ข้อมูลเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
5,001-7,000	12	15.4				
7,001-9,000	2	2.6				
มากกว่า 9,000	19	24.4				
2.2 จากกิจกรรม			1,073.7	1440.006	0.0	7,000
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
ต่ำกว่า 500	35	44.9				
500-1,000	20	25.6				
1,001-1,500	3	3.8				
1,501-2,000	7	9.0				
2,001-2,500	1	1.3				
มากกว่า 2,500	12	15.4				

จากตารางที่ 4.2. จากการศึกษาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน พบว่า

รายได้จากอาชีพหลัก คณะกรรมการฯ ส่วนมากมีรายได้จากอาชีพหลักระหว่าง 3,001-5,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 38.5) รองลงมามีรายได้จากอาชีพหลักมากกว่า 9,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 24.4) มีรายได้จากอาชีพหลักระหว่าง 1,000-3,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 16.7) และมีรายได้จากอาชีพหลักระหว่าง 1,000 บาท/เดือนและ 5,001-10,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 2.6) โดยมีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ย 9,483.3 บาท/เดือน

รายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร คณะกรรมการฯ ส่วนมากมีรายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่ำกว่า 500 บาท/เดือน (ร้อยละ 44.9) รองลงมามีรายได้ระหว่าง 500-1,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 25.6) มีรายได้มากกว่า 2,500 บาท/เดือน (ร้อยละ 15.4) มีรายได้ระหว่าง 1,501-2,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 9.0) มีรายได้ระหว่าง 1,001-1,500 บาท/เดือน (ร้อยละ 3.8) มีรายได้ระหว่าง 2,001-2,500 บาท/เดือน (ร้อยละ 1.3) โดยมีรายได้จากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย 1,073.7 บาท/เดือน

1.2 พื้นฐานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอ
 ตารางที่ 4.3 พื้นฐานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับจังหวัดและอำเภอ

n = 23

ข้อมูลเจ้าหน้าที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
1. เพศ						
ชาย	14	60.9				
หญิง	9	39.1				
2. อายุ(ปี)						
			42.1	5.286	32	52
30-35	5	21.7				
36-40	2	8.7				
41-45	11	47.8				
46-50	4	17.4				
51-55	1	4.3				
3. ระดับการศึกษา						
ปวส. หรือเทียบเท่า	1	4.3				
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	19	82.6				
ปริญญาโท	3	13.0				
4. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ในพื้นที่ (ปี)						
			15.2	7.478	1	28
1-5	3	13.0				
6-10	4	17.4				
11-15	4	17.4				
16-20	7	30.4				
20-25	4	17.4				
มากกว่า 25	1	4.3				
5. ตำแหน่งปัจจุบัน						
เจ้าพนักงานการเกษตร	1	4.3				
นักวิชาการส่งเสริม การเกษตร	21	91.3				

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 23

ข้อมูลเจ้าหน้าที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
เจ้าหน้าที่บริหารงาน การเกษตร	1	4.3				
6. การได้รับข่าวสารการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
เคย	23	100				
10. แหล่งของข่าวสาร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
วิทยุ	12	52.2				
โทรทัศน์	20	87.0				
หนังสือพิมพ์/วารสาร	16	69.6				
กลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยว	9	39.1				
สถาบันการศึกษา	3	13.0				
คอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต)	16	69.6				
กรมส่งเสริมการเกษตร	1	4.3				
7. การเข้าร่วมอบรม/ สัมมนา/ดูงานท่องเที่ยว เชิงเกษตร (ครั้ง)						
ไม่เคย	4	17.4				
เคย	19	82.6				
1	3	13.0				
2	4	17.4				
3	5	21.7				
4	4	17.4				
5	1	4.3				
6	2	8.7				

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 23

ข้อมูลเจ้าหน้าที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ต่ำสุด	สูงสุด
8. หน่วยงานที่เข้าอบรม/ สัมมนา/ดูงาน						
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	0	0.0				
กรมส่งเสริมการเกษตร	17	73.9				
กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา	2	8.7				
กรมการพัฒนาชุมชน	0	0.0				
กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น	0	0.0				
สถาบันการศึกษา	9	39.1				
สำนักงานจังหวัด	5	21.7				

จากตารางที่ 4.3 จากการศึกษาพื้นฐานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอ พบว่า

เพศ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับจังหวัดและอำเภอส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60.9 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 39.1

อายุ เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนมากมีอายุระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 47.8) รองลงมามีอายุระหว่าง 30-35 ปี (ร้อยละ 21.7) มีอายุระหว่าง 46-50 ปี (ร้อยละ 17.4) มีอายุระหว่าง 36-40 ปี (ร้อยละ 8.7) และมีอายุระหว่าง 51-55 ปี (ร้อยละ 4.3) โดยเจ้าหน้าที่ฯ มีอายุเฉลี่ย 42.1 ปี

ระดับการศึกษา เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 82.6) รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 13.0) และจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 4.3)

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนมากมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในพื้นที่ระหว่าง 16-20 ปี (ร้อยละ 30.4) รองลงมามีระยะเวลาการปฏิบัติงานฯ ระหว่าง 6-10, 11-15 และ 20-25 ปี (ร้อยละ 17.4) มีระยะเวลาการปฏิบัติงานฯ ระหว่าง 1-5 ปี (ร้อยละ 13.0) และมี

ระยะเวลาในการปฏิบัติงานฯ มากกว่า 25 ปี (ร้อยละ 4.3) โดยเจ้าหน้าที่ฯ มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในพื้นที่เฉลี่ย 15.2 ปี

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร (ร้อยละ 91.3) รองลงมามีตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเกษตร และเจ้าหน้าที่บริหารงานการเกษตร (ร้อยละ 4.3)

การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากสื่อโทรทัศน์ (ร้อยละ 87.0) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์/วารสารและอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 69.6) วิทยุ (ร้อยละ 52.2) จากกลุ่ม/ชมรมการท่องเที่ยว (ร้อยละ 39.1) จากสถาบันการศึกษา (ร้อยละ 13.0) และจากกรมส่งเสริมการเกษตร (ร้อยละ 4.3)

การได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้รับการฝึกอบรม ซึ่งหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ เข้ารับการฝึกอบรมจากหน่วยงานของกรมส่งเสริมการเกษตร (ร้อยละ 73.9) รองลงมาจากหน่วยงานสถาบันการศึกษา (ร้อยละ 39.1) จากหน่วยงานสำนักงานจังหวัด (ร้อยละ 21.7) และจากหน่วยงานกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา (ร้อยละ 8.7)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยชุมชน

2.1 ข้อมูลปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน (กรมส่งเสริมการเกษตร ,2549:1)

ตารางที่ 4.4 ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2548

ที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	ปริมาณนักท่องเที่ยวแยกตามรายเดือน (พ.ศ. 2548)										รวม	เฉลี่ย	
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.			พ.ย.
หมู่บ้านผักปลอด														
1.	สารพิษ อ.วังน้ำเขียว จ.	1,290	-	-	795	100	270	240	-	4,081	5,520	4,017	16,313	1,359.42
นครราชสีมา														
ชุมชนใหม่ไทยहु่ง														
2.	ประดู่ อ.หัวขเดลง	117	-	-	111	160	83	119	-	62	88	151	891	74.25
จ.นครราชสีมา														
ท่องเที่ยวเกษตรบ้านคำ														
3.	น้อย อ.เมือง	34	30	40	35	32	40	33	38	35	-	41	358	29.83
จ.ชัยภูมิ														
หมู่บ้านท่องเที่ยว														
4.	เชิงเกษตรบ้านเป่า	244	263	258	147	43	80	33	75	12	43	133	1,401	116.75
อ.หนองสูง														
จ.มุกดาหาร														
หมู่บ้านสมุนไพร														
5.	อินแปง อ.กุศบาก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
จ.สกลนคร														

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	ปริมาณนักท่องเที่ยวแยกตามรายเดือน (พ.ศ. 2548)										รวม	เฉลี่ย	
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.			พ.ย.
ท่องเที่ยวเกษตร														
6.	อุทยาน อ.ภูพาน	1,304	1,200	440	480	207	80	-	-	560	455	351	5,077	423.08
จ.สกลนคร														
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร														
7.	ตำบลศรีฐาน อ.ป่าติ้ว	98	98	73	-	105	75	-	69	180	55	110	1,015	84.58
จ.ยโสธร														
หมู่บ้านท่องเที่ยว														
8.	เกษตรน้ำเย็น อ.น้ำยืน	310	250	289	270	350	305	290	230	298	285	245	3,352	279.33
จ.อุบลราชธานี														
ท่องเที่ยวเกษตร														
9.	โจงเจียม อ.โจงเจียม	40	10	120	65	13	10	51	-	90	-	-	5,409	450.75
จ.อุบลราชธานี														
ท่องเที่ยวเกษตรบ้าน														
10.	แม่ไร่ อ.โกสุมพิสัย	43	50	32	36	276	147	194	229	-	-	20	1,027	85.58
จ.มหาสารคาม														

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	ปริมาณนักท่องเที่ยวแยกตามรายเดือน (พ.ศ. 2548)										รวม	เฉลี่ย		
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.			พ.ย.	ธ.ค.
กินข้าวทุ่งนงฟ้าใหม่															
11.	อ.เกษตรวิสัย	-	32	26	326	26	21	35	29	208	93	262	122	1,180	98.33
	จ.ร้อยเอ็ด														
12.	ท่องเที่ยวเกษตรภูเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	อ.ภูเรือ จ.เลย														
หมู่บ้านไม้ดอกทับกุง															
13.	อ.หนองแสง	-	-	121	126	103	95	149	77	290	350	590	707	2,608	217.33
	จ.อุดรธานี														
	รวม	3,408	1,933	1,399	2,391	1,415	1,206	1,144	747	1,113	10,581	7,325	5,897	38,631	268.27

จากตารางที่ 4.4 จากการศึกษาข้อมูลปริมาณนักท่องเที่ยวพบว่า ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนปี พ.ศ. 2548 เฉลี่ยเดือนละ 268.27 คน โดยเดือนตุลาคมเป็นเดือนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนสูงที่สุด จำนวน 10,581 คน รองลงมาเดือนพฤศจิกายน จำนวน 7,325 คน เดือนธันวาคม จำนวน 5,897 คน และเดือนมกราคม จำนวน 3,408 คน โดยช่วงเดือนที่มีนักท่องเที่ยวน้อยที่สุดคือ เดือนกุมภาพันธ์ จำนวน 747 คน

2.2 กิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นำมาประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว (กรมส่งเสริมการเกษตร , 2547 : 7-10)

ตารางที่ 4.5 กิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นำมาประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว

ที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	กิจกรรม
1.	หมู่บ้านผักปลอดสารพิษ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา	- การผลิตผักปลอดสารพิษ - การผลิต ไม้ดอก - การผลิตเห็ดหอมครบวงจร - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ - การพักอยู่กับชาวบ้าน
2.	ชุมชนไหมไทยห่อ่งประจู่ อ.ห้วยแถลง จ.นครราชสีมา	- การผลิตและทอผ้าไหม - ไร่นาสวนผสม - การผลิตดอกไม้ประดิษฐ์จากรังไหม
3.	ท่องเที่ยวเกษตรบ้านค่าน้อย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ	- การทำสวน ไม้ผล - การแปรรูปผลผลิตเกษตร - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ
4.	หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านเป่า อ.หนองสูง จ.มุกดาหาร	- การผลิตและทอผ้าฝ้าย - การผลิตผ้าเช็ดมือ เสื้อ จากผ้าฝ้าย - ไร่นาสวนผสม - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ - การพักอยู่กับชาวบ้าน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	กิจกรรม
5.	หมู่บ้านสมุนไพรอินแปง อ.กุศบาก จ.สกลนคร	<ul style="list-style-type: none"> - แปลงปลูกพืชสมุนไพร - การแปรรูปน้ำผลไม้ (หมากเม่า) - การนวดสมุนไพร - การพักผ่อนอยู่กับชาวบ้าน - ไร่นาสวนผสม
6.	ท่องเที่ยวเกษตรภูพาน อ.ภูพาน จ.สกลนคร	<ul style="list-style-type: none"> - การแปรรูปน้ำผลไม้ - การผลิตไวน์หมากเม่า - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ - การเลี้ยงไหมเพื่อผลิตเส้นไหม - ไร่นาสวนผสม
7.	ท่องเที่ยวเชิงเกษตรตำบลศรีฐาน อ.ป่าค้อ จ.ยโสธร	<ul style="list-style-type: none"> - การผลิตหมอนจิด - การทอผ้าฝ้าย้อมสีธรรมชาติ - การผลิตแชมพูสมุนไพร - แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ - โรงสีชุมชน - โฮมสเตย์บ้านดิน
8.	หมู่บ้านท่องเที่ยวเกษตรน้ำเย็น อ.น้ำเย็น จ.อุบลราชธานี	<ul style="list-style-type: none"> - การทำสวนไม้ผลผสมผสาน - การผลิตข้าวเหนียว - ไร่นาสวนผสม - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ
9.	ท่องเที่ยวเกษตร โขงเจียม อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี	<ul style="list-style-type: none"> - การทำสวนไม้ผลริมฝั่งโขง - การผลิตและทอผ้าฝ้าย้อมสีธรรมชาติ - การจักสานผิวไม้ไผ่ - การทำประมงพื้นบ้าน - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	กิจกรรม
10.	ท่องเที่ยวเกษตรบ้านแห่ใต้ อ.โกสุมพิสัย จ.มหาสารคาม	- การเพาะปลาน้ำจืด - ผักปลอดสารพิษ - ไร่นาสวนผสม - การทอและแปรรูปเสื่อกก
11.	กินข้าวทุ่งนุ่นผ้าไหม อ.เกษตรวิสัย จ.ร้อยเอ็ด	- การผลิตและทอผ้าไหม - การแปรรูปข้าวหอมมะลิ (ข้าวเม่า) - ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ - การชมโบราณสถาน
12.	ท่องเที่ยวเกษตรภูเรือ อ.ภูเรือ จ.เลย	- การผลิตไม้ดอกไม้ประดับ - การแปรรูปไข่เค็มกระชายดำ - การแปรรูปไวน์กระชายดำ - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ
13.	หมู่บ้านไม้ดอกทับทิม อ.หนองแสง จ.อุดรธานี	- การผลิตไม้ดอก - การผลิตและทอผ้าไหม - การผลิตสาหร่ายเกลียวทอง - การเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ

จากตารางที่ 4.5 จากการศึกษาข้อมูลกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นำมาประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยวพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่นำมาจัดสำหรับเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในชุมชนคือการเที่ยวชมทรัพยากรธรรมชาติ รองลงมาการแปรรูปผลผลิตเกษตร การผลิตและทอผ้าไหม/ฝ้าย ไร่นาสวนผสม การผลิตสินค้าหัตถกรรม การทำสวน ไม้ดอก การพักอยู่กับชาวบ้าน การทำสวน ไม้ผล การทำประมง การผลิตผักปลอดสารพิษ การชม โบราณสถาน และการชมวิถีชีวิตชาวบ้าน

ตอนที่ 3 ศักยภาพของชุมชนด้านต่างๆ และความสามารถของชุมชนในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3.1 ความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนต่อศักยภาพด้านพื้นที่

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการฯ ต่อความคิดเห็นศักยภาพด้านพื้นที่

n = 78

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
การเข้าถึง								
1.สภาพถนนสามารถเดินทางเข้าถึงได้	30 (38.5)	30 (38.5)	18 (23.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.15	0.774	สูง
สะดวกและปลอดภัย								
2.มีความสะดวกต่อการใช้ยานพาหนะ	25 (32.1)	26 (33.3)	25 (32.1)	2 (2.6)	0 (0.0)	3.95	0.866	สูง
3.มีป้ายบอกทางชัดเจน	1 (1.1)	1 (1.1)	40 (51.3)	27 (34.6)	9 (11.5)	3.54	0.768	สูง
4.มีรถโดยสารเข้าถึงหมู่บ้าน	22 (28.2)	6 (7.7)	24 (30.8)	26 (33.3)	0 (0.0)	3.31	1.209	ปานกลาง
รวม						3.74	0.904	สูง
สิ่งอำนวยความสะดวก								
5.อาคารต้อนรับ	17 (21.8)	33 (42.3)	25 (32.1)	2 (2.6)	1 (1.3)	3.80	0.854	สูง
6.สถานที่จอดรถ	14 (17.9)	28 (35.9)	21 (26.9)	14 (17.9)	1 (1.3)	3.51	1.029	สูง
7.ผู้ม/สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์	17 (21.8)	25 (32.1)	33 (42.3)	3 (3.8)	0 (0.0)	3.72	0.851	สูง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
8.ห้องสุขา	15 (19.2)	21 (26.9)	40 (51.3)	2 (2.6)	0 (0.0)	3.63	0.824	สูง
9.ร้านอาหาร	9 (11.5)	16 (20.5)	19 (24.4)	22 (28.2)	12 (15.4)	2.85	1.249	ปานกลาง
รวม						3.50	0.961	สูง
สิ่งดึงดูดใจ								
10.อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	26 (33.3)	23 (29.5)	21 (26.9)	8 (10.3)	0 (0.0)	3.86	1.003	สูง
11.มีกิจกรรมการเกษตรที่น่าสนใจและต่อเนื่องตลอดปี	22 (28.2)	22 (28.2)	27 (34.6)	7 (9.0)	0 (0.0)	3.76	0.969	สูง
12.วิถีชีวิต/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	22 (28.2)	32 (41.0)	15 (19.2)	8 (10.3)	1 (1.3)	3.85	0.994	สูง
13.จุดเด่น/เอกลักษณ์ของชุมชน	22 (28.2)	31 (39.7)	17 (21.8)	7 (9.0)	1 (1.3)	3.85	0.981	สูง
14.ความสวยงามของหมู่บ้านและภูมิทัศน์	24 (30.8)	31 (39.7)	15 (19.2)	7 (9.0)	1 (1.3)	3.90	0.988	สูง
รวม						3.84	0.987	สูง
รวมเฉลี่ย						3.70	0.962	สูง

จากตารางที่ 4.6 จากการศึกษาความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านพื้นที่ของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน พบว่า

ศักยภาพด้านพื้นที่ คณะกรรมการฯ มีความเห็นในภาพรวมว่าชุมชนมีศักยภาพด้านพื้นที่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.70 โดยมีรายละเอียดแต่ละประเด็น ดังนี้

1. การเข้าถึงชุมชน คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่ามีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.74) โดยมีศักยภาพตามลำดับ ดังนี้ (1) สภาพถนนสามารถเดินทางเข้าถึงชุมชน ได้มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.15) (2) ความสะดวกต่อการใช้ยานพาหนะมีศักยภาพ ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.95) (3) ป้ายบอกทางชัดเจน มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.54) และ (4) รถโดยสารเข้าถึงหมู่บ้าน มีศักยภาพในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31)

2. สิ่งอำนวยความสะดวก คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่ามี ศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.50) โดยมีศักยภาพตามลำดับ ดังนี้ (1) อาคารต้อนรับมีศักยภาพใน ระดับสูง(ค่าเฉลี่ย 3.80) (2) ชุม/สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.72) (3) ห้องสุขามีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.63) (4) สถานที่จอดรถมีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.51) และ (5) ร้านอาหารบริการมีศักยภาพในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.85)

3. สิ่งดึงดูดใจ คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่ามีศักยภาพใน ระดับสูง ค่าเฉลี่ย 3.84 โดยมีศักยภาพตามลำดับ ดังนี้ (1) ความสวยงามของหมู่บ้านและภูมิทัศน์ โดยรอบหมู่บ้านมีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.90) (2) อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมี ศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.86) (3) วิถีชีวิต/ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.85) (4) จุดเด่น/เอกลักษณ์ของชุมชนมีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.85) และ (5) กิจกรรม การเกษตรที่น่าสนใจและต่อเนื่องตลอดปี มีศักยภาพในระดับสูง (คะแนน 3.76)

3.2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและ อำเภอต่อศักยภาพของชุมชนด้านพื้นที่

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อความคิดเห็นศักยภาพด้านพื้นที่

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
n = 23								
การเข้าถึง								
1.สภาพถนนสามารถเดินทางเข้าถึงได้	10	9	4	0	0	4.26	0.752	สูงที่สุด
สะดวกและปลอดภัย	(43.5)	(39.1)	(17.4)	(0.0)	(0.0)			

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

n = 23

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
2.มีความสะดวกต่อการ ใช้ยานพาหนะ	9 (39.1)	9 (39.1)	5 (21.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.17	0.778	สูง
3.มีป้ายบอกทางชัดเจน	6 (26.1)	13 (56.5)	4 (17.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.08	0.668	สูง
4.มีรถโดยสารเข้าถึง หมู่บ้าน	9 (39.1)	6 (26.1)	6 (26.1)	2 (8.7)	0 (0.0)	3.96	1.022	สูง
รวม						4.12	0.805	สูง
<u>สิ่งอำนวยความสะดวก</u>								
5.อาคารต้อนรับ	7 (30.4)	7 (30.4)	6 (26.1)	3 (13.0)	0 (0.0)	3.78	1.043	สูง
6.สถานที่จอดรถ	7 (30.4)	11 (47.8)	2 (8.7)	3 (13.0)	0 (0.0)	3.96	0.976	สูง
7.ผู้ม/สถานที่จำหน่าย ผลิตภัณฑ์	2 (8.7)	16 (69.6)	4 (17.4)	1 (4.3)	0 (0.0)	3.83	0.650	สูง
8.ห้องสุขา	5 (21.7)	11 (47.8)	6 (26.1)	1 (4.3)	0 (0.0)	3.87	0.815	สูง
9.ร้านอาหาร	1 (4.3)	6 (26.1)	7 (30.4)	3 (13.0)	6 (26.1)	2.70	1.259	ปานกลาง
รวม						3.63	0.949	สูง
<u>สิ่งดึงดูดใจ</u>								
10.อยู่ใกล้แหล่ง ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	7 (30.4)	10 (43.6)	5 (21.7)	1 (4.3)	0 (0.0)	4.00	0.853	สูง
11.มีกิจกรรมการเกษตร ที่น่าสนใจและต่อเนื่อง ตลอดปี	3 (13.0)	11 (47.8)	8 (34.9)	1 (4.3)	0 (0.0)	3.70	0.765	สูง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
12.วิถีชีวิต/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	6 (26.1)	11 (47.8)	2 (8.7)	2 (8.7)	2 (8.7)	3.74	1.214	สูง
13.จุดเด่น/เอกลักษณ์ของชุมชน	7 (30.5)	9 (39.1)	4 (17.4)	3 (13.0)	0 (0.0)	3.87	1.014	สูง
14.ความสวยงามของหมู่บ้านและภูมิทัศน์	8 (34.8)	8 (34.8)	3 (13.0)	1 (4.4)	3 (13.0)	3.74	1.356	สูง
รวม						3.81	1.040	สูง
รวมเฉลี่ย						3.85	0.931	สูง

จากตารางที่ 4.7 จากการศึกษาความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอ พบว่า

ศักยภาพด้านพื้นที่ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นในภาพรวมว่าชุมชนมีศักยภาพด้านพื้นที่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.85 โดยมีรายละเอียดแต่ละประเด็น ดังนี้

1. การเข้าถึงชุมชน เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีศักยภาพในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.12 โดยมีศักยภาพตามลำดับ ดังนี้ (1) สภาพถนนสามารถเดินทางเข้าถึงชุมชนได้ มีศักยภาพในระดับสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) (2) ความสะดวกต่อการใช้ยานพาหนะ มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.17) (3) ป้ายบอกทางชัดเจน มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.08) และ (4) รถโดยสารเข้าถึงหมู่บ้าน มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.96)

2. สิ่งอำนวยความสะดวก เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีศักยภาพในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.63 โดยมีศักยภาพตามลำดับ ดังนี้ (1) สถานที่จอดรถ มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.96) (2) ห้องสุขา มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.87) (3) ชุม/สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.83) (4) อาคารต้อนรับ มีศักยภาพในระดับสูง (คะแนน 3.78) และ (5) ร้านอาหารบริการ มีศักยภาพในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.70)

3. สิ่งดึงดูดใจ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่ามีศักยภาพในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.81 โดยมีศักยภาพตามลำดับ ดังนี้ (1) อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.00) (2) จุดเด่น/เอกลักษณ์ของชุมชน มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.87) (3) วิถีชีวิต/ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.74) (4) ความสวยงามของหมู่บ้านและภูมิทัศน์โดยรอบหมู่บ้าน มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.74) และ (5) กิจกรรมการเกษตรที่น่าสนใจและต่อเนื่องตลอดปี มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.70)

3.3 ความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนต่อศักยภาพด้านบุคลากร

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ต่อศักยภาพด้านบุคลากร

n = 78

ศักยภาพด้านบุคลากร	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
ความรู้ความสามารถ								
1.ความรู้ในการทำ การเกษตร	23 (29.5)	36 (46.2)	19 (24.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.05	0.737	สูง
2.การใช้ภาษา ต่างประเทศ	1 (1.3)	3 (3.8)	13 (16.7)	25 (2.09)	36 (46.2)	2.09	2.575	ต่ำ
3.แนะนำ ให้ข้อมูล/ ความรู้เกี่ยวกับสถาน ที่ท่องเที่ยวในชุมชน	14 (17.9)	18 (23.1)	42 (53.8)	3 (3.8)	1 (1.3)	3.53	0.879	สูง
4.นำวัสดุในชุมชนมา ผลิตเป็นสินค้า	24 (30.8)	26 (33.3)	22 (28.2)	6 (7.7)	0 (0.0)	3.87	0.945	สูง
5.ใช้ทรัพยากรในชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	24 (30.8)	32 (41.0)	14 (17.9)	8 (10.3)	0 (0.0)	3.92	0.95	สูง
รวมเฉลี่ย						3.49	1.217	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนต่อศักยภาพของบุคลากร พบว่า

ความรู้ความสามารถ คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีศักยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.49 โดยมีรายละเอียดแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) ความรู้ในการทำการเกษตรมีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.05) (2) ใช้ทรัพยากรในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.92) (3) นำวัสดุในชุมชนมาผลิตเป็นสินค้า มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.87) (4) แนะนำให้ข้อมูล/ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน มีศักยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.53) และ (5) การใช้ภาษาต่างประเทศ มีศักยภาพในระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ย 2.09)

3.4 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอต่อศักยภาพด้านบุคลากร

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อศักยภาพด้านบุคลากร

ศักยภาพด้านบุคลากร	ระดับศักยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
n = 23								
ความรู้ความสามารถ								
1.ความรู้ในการทำการเกษตร	1 (4.3)	22 (95.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.04	0.209	สูง
2.การใช้ภาษาต่างประเทศ	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (17.4)	10 (43.5)	9 (39.1)	1.78	0.736	ต่ำที่สุด
3.แนะนำ ให้ข้อมูล/ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน	0 (0.0)	12 (52.2)	11 (47.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.52	0.511	สูง
4.นำวัสดุในชุมชนมาผลิตเป็นสินค้า	2 (8.7)	16 (69.6)	2 (8.7)	3 (13.0)	0 (0.0)	3.74	0.810	สูง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ศัภยภาพด้านบุคลากร	ระดับศัภยภาพ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
5. ใช้ทรัพยากรในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3 (13.0)	16 (69.6)	1 (4.3)	3 (13.0)	0 (0.0)	3.83	0.834	สูง
รวม						3.38	0.620	ปานกลาง

n = 23

ตารางที่ 4.9 จากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอต่อศัภยภาพของบุคลากร พบว่า

ความรู้ความสามารถ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่าชุมชนมีศัภยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) ความรู้ในการทำเกษตร มีศัภยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.04) (2) ใช้ทรัพยากรในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีศัภยภาพในระดับสูง (คะแนน 3.83) (3) นำวัสดุในชุมชนมาผลิตเป็นสินค้า มีศัภยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.74) (4) แนะนำให้ข้อมูล/ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน มีศัภยภาพในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.52) และ (5) การใช้ภาษาต่างประเทศ มีศัภยภาพในระดับต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.78)

3.5 ความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนต่อความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ต่อความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน

ความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน	ระดับความสามารถ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
n = 78								
<u>ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว</u>								
1.ขนาดของพื้นที่ต่อการรองรับ	10 (12.8)	29 (37.2)	36 (46.2)	3 (3.8)	0 (0.0)	3.59	0.763	สูง
2.ความเหมาะสมของวันเวลาในการเข้าชม	6 (7.7)	33 (42.3)	29 (37.2)	10 (12.8)	0 (0.0)	3.45	0.816	สูง
3.มีคฤหาสน์/วิทยากรในชุมชน	17 (21.8)	25 (32.1)	28 (35.9)	8 (10.3)	0 (0.0)	3.65	0.937	สูง
4.กิจกรรมการท่องเที่ยว	18 (23.1)	26 (33.3)	25 (32.1)	6 (7.7)	3 (3.8)	3.64	1.044	สูง
รวม						3.58	0.890	สูง
<u>กฎระเบียบ</u>								
5.การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว	7 (9.0)	16 (20.5)	45 (57.7)	5 (6.4)	5 (6.4)	3.19	0.927	ปานกลาง
6.การจัดเก็บค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว	14 (17.9)	11 (14.1)	37 (47.4)	4 (5.1)	12 (15.4)	3.14	1.24	ปานกลาง
7.การทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว	6 (7.7)	15 (19.2)	35 (44.9)	18 (23.1)	4 (5.1)	3.01	0.974	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 78

ความสามารถ ด้านการบริหาร จัดการของชุมชน	ระดับความสามารถ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด			
8. ข้อห้ามและข้อจำกัด ในการทำกิจกรรม	5 (6.4)	18 (23.1)	23 (29.5)	27 (34.6)	5 (6.4)	2.88	1.044	ปาน กลาง
รวม						3.06	1.046	ปาน กลาง
การจัดสรรผลประโยชน์								
ในชุมชน								
9. มีการจ้างงานในชุมชน จากกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงเกษตร	11 (14.1)	21 (26.9)	22 (28.2)	21 (26.9)	3 (3.8)	3.21	1.109	ปาน กลาง
10. การแบ่งปันผล ประโยชน์ที่ยุติธรรม	15 (19.2)	28 (35.9)	21 (26.9)	11 (14.1)	3 (3.8)	3.53	1.078	สูง
11. เกิดเครือข่ายธุรกิจ ขนาดเล็กในชุมชน	10 (12.8)	20 (25.6)	43 (55.1)	2 (2.6)	3 (3.8)	3.41	0.889	ปาน กลาง
12. นำรายได้มาพัฒนา ชุมชนให้สวยงาม	8 (10.3)	33 (42.3)	27 (34.6)	7 (9.0)	3 (3.8)	3.46	0.935	สูง
รวม						3.40	1.003	ปาน กลาง
การมีส่วนร่วมของ								
ชุมชน								
13. เป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/วิทยากร	18 (23.1)	28 (35.9)	24 (30.8)	5 (6.4)	3 (3.8)	3.68	1.026	สูง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความสามารถ ด้านการบริหาร จัดการของชุมชน	ระดับความสามารถ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด			
16.กิจกรรมอยู่ในการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	17 (21.8)	19 (24.4)	24 (30.8)	10 (12.8)	8 (10.3)	3.35	1.247	ปาน กลาง
รวม						3.37	1.090	ปาน กลาง
รวมเฉลี่ย						3.35	1.007	ปาน กลาง

n = 78

จากตารางที่ 4.10 จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของชุมชนต่อระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการจัดการของชุมชน พบว่า

ระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการจัดการของชุมชน คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็น
โดยภาพรวมว่าชุมชนมีระดับความสามารถในการบริหารจัดการในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35
โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

1. ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดย
ภาพรวมว่ามีความสามารถในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.58 โดยมีความสามารถตามลำดับ ดังนี้ (1)
มัคคุเทศก์/วิทยากรในชุมชน มีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.65) (2) กิจกรรมการท่องเที่ยวมี
ความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.64) (3) ขนาดของพื้นที่ต่อการรองรับ มีความสามารถใน
ระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.59) และ (4) ความเหมาะสมของวันเวลาในการเข้าชม มีความสามารถใน
ระดับสูง (คะแนน 3.45)

2. กฎระเบียบ คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีความสามารถใน
ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.06 โดยมีความสามารถตามลำดับ ดังนี้ (1) การจำกัดจำนวน
นักท่องเที่ยวมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.19) (2) การจัดเก็บค่าใช้จ่ายจาก
นักท่องเที่ยวมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.14) (3) การทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว
มีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.01) และ (4) ข้อห้ามและข้อจำกัดในการทำกิจกรรมมี
ความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.88)

3. การจัดสรรผลประโยชน์ในชุมชน คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีความสามารถในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 โดยมีความสามารถตามลำดับ ดังนี้ (1) การแบ่งปันผลประโยชน์ที่ยุติธรรมมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.53) (2) นำรายได้มาพัฒนาชุมชนให้สวยงามมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.46) (3) เกิดเครือข่ายธุรกิจขนาดเด็กในชุมชนมีความสามารถในระดับปานกลาง (คะแนน 3.41) และ (4) มีการจ้างงานในชุมชนจากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.21)

4. การมีส่วนร่วมของชุมชน คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีความสามารถในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 โดยมีความสามารถตามลำดับ ดังนี้ (1) เป็นมัคคุเทศก์/วิทยากรท้องถิ่นมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.68) (2) จำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.63) (3) กิจกรรมอยู่ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) และ (4) นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมระยะสั้นๆ มีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.82)

3.6 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน

ความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน	ระดับความสามารถ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด			
n = 23								
ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว								
1.ขนาดของพื้นที่ต่อการรองรับ	1 (4.3)	15 (65.2)	4 (17.4)	1 (4.3)	2 (8.7)	3.52	0.994	สูง
2.ความเหมาะสมของวันเวลาในการเข้าชม	0 (0.0)	17 (73.9)	4 (17.4)	0 (0.0)	2 (8.7)	3.57	0.896	สูง
3.มัคคุเทศก์/วิทยากรในชุมชน	1 (4.3)	9 (39.1)	11 (47.8)	2 (8.7)	0 (0.0)	3.39	0.722	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความสามารถ ด้านการบริหาร จัดการของชุมชน	ระดับความสามารถ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด			
4.กิจกรรมการท่องเที่ยว	0 (0.0)	13 (56.5)	7 (30.4)	3 (13.0)	0 (0.0)	3.43	0.728	สูง
รวม						3.48	0.835	สูง
<u>กฎระเบียบ</u>								
5.การจำกัดจำนวน นักท่องเที่ยว	1 (4.3)	5 (21.7)	14 (60.9)	1 (4.3)	2 (8.7)	3.09	0.900	ปาน กลาง
6.การจัดเก็บค่าใช้จ่าย จากนักท่องเที่ยว	0 (0.0)	8 (34.8)	10 (43.5)	1 (4.3)	4 (17.4)	2.96	1.065	ปาน กลาง
7.การทำกิจกรรมของ นักท่องเที่ยว	0 (0.0)	8 (34.8)	10 (43.5)	3 (13.0)	2 (8.7)	3.04	0.928	ปาน กลาง
8.ข้อห้ามและข้อจำกัด ในการทำกิจกรรม	0 (0.0)	5 (21.7)	11 (47.8)	5 (21.7)	2 (8.7)	2.83	0.887	ปาน กลาง
รวม						2.98	0.945	ปาน กลาง
<u>การจัดสรรผลประโยชน์ ในชุมชน</u>								
9.มีการจ้างงานในชุมชน จากกิจกรรมท่องเที่ยว	0 (0.0)	6 (26.1)	9 (39.1)	6 (26.1)	2 (8.7)	2.83	0.937	ปาน กลาง
<u>เชิงเกษตร</u>								
10.การแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่ยุติธรรม	0 (0.0)	1 (4.3)	4 (17.4)	9 (39.1)	9 (39.1)	2.87	0.869	ปาน กลาง
11.เกิดเครือข่ายธุรกิจ ขนาดเล็กในชุมชน	2 (8.7)	5 (21.7)	11 (47.8)	3 (13.0)	2 (8.7)	3.09	1.041	ปาน กลาง

n = 23

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความสามารถ ด้านการบริหาร จัดการของชุมชน	ระดับความสามารถ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	สูงที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด			
12. นำรายได้มาพัฒนา ชุมชนให้สวยงาม	1 (4.3)	6 (26.1)	7 (30.4)	6 (26.1)	3 (13.0)	2.83	1.114	ปาน กลาง
รวม						2.91	0.990	ปาน กลาง
รวมเฉลี่ย						3.19	0.923	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.11 จากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอต่อความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน พบว่าความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่าชุมชนมีความสามารถในการบริหารจัดการในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.19 โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

1. ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่ามีความสามารถในการระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.48 โดยมีความสามารถในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) ความเหมาะสมของวันเวลาในการเข้าชมมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.57) (2) ขนาดของพื้นที่ต่อการรองรับมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.52) (3) กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.43) และ (4) มัคคุเทศก์/วิทยากรในชุมชนมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39)

2. กฎระเบียบ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นในภาพรวมว่าชุมชนมีความสามารถในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98 โดยมีความสามารถในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.09) (2) การทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยวมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.04) (3) การจัดเก็บค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยวมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.96) และ (4) ข้อห้ามและข้อจำกัดในการทำกิจกรรมมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.83)

3. การจัดสรรผลประโยชน์ในชุมชน เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่า ชุมชนมีความสามารถในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.91 โดยมีความสามารถในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) เกิดเครือข่ายธุรกิจขนาดเล็กลงในชุมชนมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.09) (2) การแบ่งปันผลประโยชน์ที่ยุติธรรมมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.87) (3) นำรายได้มาพัฒนาชุมชนให้สวยงามมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.83) และ (4) มีการจ้างงานในชุมชนจากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.83)

4. การมีส่วนร่วมของชุมชน เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็น โดยภาพรวมว่าชุมชนมีความสามารถในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.41 โดยมีความสามารถในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) จำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.87) (2) เป็นภาคี/วิทยากรท้องถิ่นมีความสามารถในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.48) (3) กิจกรรมอยู่ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) และ (4) นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมระยะสั้นๆ มีความสามารถในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.91)

3.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเจ้าหน้าที่ ต่อความสามารถด้านพื้นที่ ด้านบุคลากร และความสามารถในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ ต่อศักยภาพด้านพื้นที่

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับความคิดเห็น	
	คณะกรรมการฯ	เจ้าหน้าที่
การเข้าถึง		
1.สภาพถนนสามารถเดินทางเข้าถึงได้สะดวกและปลอดภัย	สูง	สูงที่สุด
2.มีความสะดวกต่อการใช้ยานพาหนะ	สูง	สูง
3.มีป้ายบอกทางชัดเจน	สูง	สูง
4.มีรถโดยสารเข้าถึงหมู่บ้าน	ปานกลาง	สูง
รวม	สูง	สูง
สิ่งอำนวยความสะดวก		
5.อาคารต้อนรับ	สูง	สูง
6.สถานที่จอดรถ	สูง	สูง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ศักยภาพด้านพื้นที่	ระดับความคิดเห็น	
	คณะกรรมการฯ	เจ้าหน้าที่
7. ชุม/สถานที่ จำหน่ายผลิตภัณฑ์	สูง	สูง
8. ห้องสุขา	สูง	สูง
9. ร้านอาหาร	ปานกลาง	ปานกลาง
รวม	สูง	สูง
สิ่งดึงดูดใจ		
10. อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	สูง	สูง
11. มีกิจกรรมการเกษตรที่น่าสนใจและต่อเนื่องตลอดปี	สูง	สูง
12. วิถีชีวิต/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	สูง	สูง
13. จุดเด่น/เอกลักษณ์ของชุมชน	สูง	สูง
14. ความสวยงามของหมู่บ้านและภูมิทัศน์	สูง	สูง
รวม	สูง	สูง
รวมเฉลี่ย	สูง	สูง

จากตารางที่ 4.12 จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ ต่อศักยภาพด้านพื้นที่ พบว่า

ด้านการเข้าถึง คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ โดยภาพรวมมีความเห็นว่ามีศักยภาพในระดับสูง ยกเว้นประเด็นสภาพถนนสามารถเดินทางเข้าถึง ได้สะดวกและปลอดภัย เจ้าหน้าที่ให้ความเห็นในระดับสูงที่สุด ขณะที่ประเด็นมีรถโดยสารเข้าถึงหมู่บ้าน คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ โดยภาพรวมมีความเห็นตรงกันว่ามีศักยภาพในระดับสูง ยกเว้นประเด็นร้านอาหารที่มีความเห็นตรงกันว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งดึงดูดใจ คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ โดยภาพรวมมีความเห็นตรงกันว่ามีศักยภาพในระดับสูงในทุกประเด็น

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ ต่อศักยภาพ
ด้านบุคลากร

ศักยภาพด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น	
	คณะกรรมการฯ	เจ้าหน้าที่
ความรู้ความสามารถ		
1. ความรู้ในการทำการเกษตร	สูง	สูง
2. การใช้ภาษาต่างประเทศ	ต่ำ	ต่ำที่สุด
3. แนะนำ ให้ข้อมูล/ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ในชุมชน	สูง	สูง
4. นำวัสดุในชุมชนมาผลิตเป็นสินค้า	สูง	สูง
5. ใช้ทรัพยากรในชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	สูง	สูง
รวม	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และ
เจ้าหน้าที่ฯ ต่อศักยภาพด้านบุคลากร พบว่า

ความรู้ความสามารถ คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ มีความเห็นโดยภาพรวมว่ามี
ศักยภาพในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นการใช้ภาษาต่างประเทศที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็น
ในระดับต่ำ ขณะที่เจ้าหน้าที่ฯ ให้ความเห็นในระดับต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ ต่อความสามารถ
ในการบริหารจัดการของชุมชน

ความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน	ระดับความคิดเห็น	
	คณะกรรมการฯ	เจ้าหน้าที่
ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
1. ขนาดของพื้นที่ต่อการรองรับ	สูง	สูง
2. ความเหมาะสมของเวลาในการเข้าชม	สูง	สูง
3. มีคฤหาสน์/วิทยากร ในชุมชน	สูง	ปานกลาง
4. กิจกรรมการท่องเที่ยว	สูง	สูง
รวม	สูง	สูง

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ความสามารถด้านการบริหารจัดการของชุมชน	ระดับความคิดเห็น	
	คณะกรรมการฯ	เจ้าหน้าที่
กฎระเบียบ		
5. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว	ปานกลาง	ปานกลาง
6. การจัดเก็บค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว	ปานกลาง	ปานกลาง
7. การทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว	ปานกลาง	ปานกลาง
8. ข้อห้ามและข้อจำกัดในการทำกิจกรรม	ปานกลาง	ปานกลาง
รวม	ปานกลาง	ปานกลาง
การจัดสรรผลประโยชน์		
9. มีการจ้างงานในชุมชนจากกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ปานกลาง	ปานกลาง
10. การแบ่งปันผลประโยชน์ที่ยุติธรรม	สูง	ปานกลาง
11. เกิดเครือข่ายธุรกิจขนาดเล็กในชุมชน	ปานกลาง	ปานกลาง
12. นำรายได้มาพัฒนาชุมชนให้สวยงาม	สูง	ปานกลาง
รวม	ปานกลาง	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชน		
13. เป็นภาคีเครือข่ายท้องถิ่น/วิทยากร	สูง	สูง
14. จำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร	สูง	สูง
15. ร่วมออกแบบกิจกรรมระยะสั้นๆให้นักท่องเที่ยวร่วมทำ	ปานกลาง	ปานกลาง
16. กิจกรรมอยู่ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ปานกลาง	ปานกลาง
รวม	ปานกลาง	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ ต่อความสามารถในการบริหารจัดการของชุมชน พบว่า

ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ ให้
ความเห็นโดยภาพรวมมีความสามารถในระดับสูง ยกเว้นประเด็นภาคีเครือข่าย/วิทยากรในชุมชนที่
เจ้าหน้าที่ฯ ให้ความเห็นมีความสามารถในระดับปานกลาง

กฎระเบียบ คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ มีความเห็นตรงกัน โดยภาพรวมมี
ความสามารถในการจัดการกฎระเบียบในระดับปานกลางในทุกประเด็น

การจัดสรรผลประโยชน์ คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ มีความเห็นตรงกันโดยภาพรวมว่ามีความสามารถในการจัดสรรผลประโยชน์ในระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็นการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ยุติธรรม และการเกิดเครือข่ายธุรกิจขนาดเล็กในชุมชน คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่ามีความสามารถในระดับสูง

การมีส่วนร่วมของชุมชน คณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ มีความเห็นตรงกันโดยภาพรวมว่ามีการมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็นเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/วิทยากร และประเด็นจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ทั้งคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ฯ มีความเห็นว่ามีส่วนร่วมในระดับสูง

ส่วนที่ 4 ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ

4.1 ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ต่อความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ

ความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ	ระดับความต้องการ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
n = 78								
ด้านความรู้								
1.การบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	19 (24.4)	31 (39.7)	20 (25.6)	8 (10.3)	0 (0.0)	3.78	0.935	มาก
2.การทำเกษตร	18 (23.1)	17 (21.8)	34 (43.6)	9 (11.5)	0 (0.0)	3.56	0.975	มาก
3.การแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตร	15 (19.2)	20 (25.6)	33 (42.3)	10 (12.8)	0 (0.0)	3.51	0.950	มาก
4.การจัดการทรัพยากร ทางการเกษตร	26 (33.3)	31 (39.7)	18 (23.1)	3 (3.8)	0 (0.0)	4.03	0.852	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 78

ความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ	ระดับความต้องการ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
5.การตัดแปลงวัสดุใน ท้องถิ่นมาเป็นสินค้าที่ ระลึก	21 (26.9)	23 (29.5)	18 (23.1)	16 (20.5)	0 (0.0)	3.63	1.094	มาก
6.การเป็นมัคคุเทศก์/ วิทยากรและการเป็นเจ้าของ บ้านที่ดี	20 (25.6)	37 (47.4)	19 (24.4)	2 (2.6)	0 (0.0)	3.96	0.780	มาก
รวม						3.75	0.931	มาก
<u>ด้านงบประมาณ</u>								
7.ปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน(อาคารต้อนรับ ห้องสุขา เป็นต้น)	20 (25.6)	16 (20.5)	28 (35.9)	14 (17.9)	0 (0.0)	3.54	1.065	มาก
8.ปรับปรุงกิจกรรม การเกษตร	21 (26.9)	24 (30.8)	16 (20.5)	17 (21.8)	0 (0.0)	3.63	1.106	มาก
9.ทำกิจกรรม โฮมสเตย์	23 (29.5)	37 (47.4)	9 (11.5)	5 (6.4)	4 (5.1)	3.90	1.064	มาก
10.ประชาสัมพันธ์	17 (21.8)	40 (51.3)	8 (10.3)	11 (14.1)	2 (2.6)	3.76	1.034	มาก
รวม						3.71	1.067	มาก
รวมเฉลี่ย						3.73	0.999	มาก

จากตารางที่ 4.15 จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ของชุมชนต่อความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า

ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวม
ว่ามีความต้องการฯ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

1. ความต้องการด้านความรู้ คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมต่อความต้องการด้านความรู้ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.75 โดยมีความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐด้านความรู้ในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร มีความต้องการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.03) (2) การเป็นมัคคุเทศก์/วิทยากรและการเป็นเจ้าของที่ดินที่มีความต้องการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96) (3) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78) (4) การตัดแปลงวัสดุในท้องถิ่นมาเป็นสินค้าที่ระลึกมีความต้องการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63) (5) การทำการเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.56) และ (6) การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.51)

2. ความต้องการด้านงบประมาณ คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นต่อความต้องการด้านงบประมาณในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.71 โดยมีความต้องการงบประมาณในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) ทำกิจกรรมโฮมสเตย์มีความต้องการงบประมาณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) (2) ประชาสัมพันธ์ มีความต้องการงบประมาณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.76) (3) ปรับปรุงกิจกรรมการเกษตรมีความต้องการงบประมาณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63) และ (4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานมีความต้องการงบประมาณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.54)

4.2 ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอ

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ฯ ต่อความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ

ความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ	ระดับความต้องการ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	n = 23							
ด้านความรู้								
1.การบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	10 (43.5)	9 (39.1)	4 (17.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.26	0.752	มาก ที่สุด
2.การทำการเกษตร	5 (21.7)	7 (30.4)	11 (47.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.74	0.810	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

n = 23

ความต้องการสนับสนุน จากภาครัฐ	ระดับความต้องการ (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3.การแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตร	4 (17.4)	12 (52.2)	5 (21.7)	2 (8.7)	0 (0.0)	3.78	0.850	มาก ที่สุด
4.การจัดการทรัพยากร ทางการเกษตร	9 (39.1)	8 (34.8)	5 (21.7)	1 (4.3)	0 (0.0)	4.09	0.900	มาก ที่สุด
5.การคัดแปลงวัสดุใน ท้องถิ่นมาเป็นสินค้าที่ระลึก	10 (43.5)	8 (34.8)	4 (17.4)	1 (4.3)	0 (0.0)	4.17	0.887	มาก ที่สุด
6.การเป็นมัคคุเทศก์/ วิทยากรและการเป็นเจ้าของ บ้านที่ดี	12 (52.2)	7 (30.4)	4 (17.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.35	0.775	มาก ที่สุด
รวม						4.07	0.829	มาก ที่สุด
ด้านงบประมาณ								
7.ปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน(อาคารต้อนรับ ห้องสุขา เป็นต้น)	7 (30.4)	7 (30.4)	8 (34.8)	1 (4.3)	0 (0.0)	3.87	0.920	มาก ที่สุด
8.ปรับปรุงกิจกรรม การเกษตร	6 (26.1)	11 (47.8)	5 (21.7)	1 (4.3)	0 (0.0)	3.96	0.825	มาก ที่สุด
9.ทำกิจกรรมโฮมสเตย์	9 (39.1)	12 (52.2)	1 (4.3)	1 (4.3)	0 (0.0)	4.26	0.752	มาก ที่สุด
10.ประชาสัมพันธ์						4.57	0.507	มาก ที่สุด
รวม						4.17	0.751	มาก ที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.12	0.790	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 4.16 จากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยว
เชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอต่อความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐของชุมชน พบว่า
ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมต่อ
ความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.12 โดยมีรายละเอียดใน
แต่ละประเด็น ดังนี้

1. ความต้องการด้านความรู้ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมต่อความ
ต้องการด้านความรู้ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.07 โดยมีความต้องการฯ ในแต่ละประเด็น
ตามลำดับ ดังนี้ (1) การเป็นมัคคุเทศก์/วิทยากรและการเป็นเจ้าของบ้านที่ดีมีความต้องการฯ ในระดับ
มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.35) (2) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับ
มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) (3) การคัดแปลงวัสดุในท้องถิ่นมาเป็นสินค้าที่ระลึกมีความต้องการฯ ใน
ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.17) (4) การจัดการทรัพยากรทางการเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับ
มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.09) (5) การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับมากที่สุด
(ค่าเฉลี่ย 3.78) และ (6) การทำการเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.74)

2. ความต้องการด้านงบประมาณ เจ้าหน้าที่ฯ มีความคิดเห็นโดยภาพรวมต่อความ
ต้องการด้านงบประมาณในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.17 โดยมีความต้องการด้านงบประมาณใน
แต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้ (1) ประชาสัมพันธ์มีความต้องการฯ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.57)
(2) ทำกิจกรรมโฮมสเตย์มีความต้องการฯ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) (3) ปรับปรุงกิจกรรม
การเกษตรมีความต้องการฯ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.96) และ (4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
มีความต้องการฯ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.87)

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ต่อความต้องการ การสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ ต่อความต้องการ
การสนับสนุนจากภาครัฐ

ความต้องการสนับสนุนจากภาครัฐ	ระดับความคิดเห็น	
	คณะกรรมการฯ	เจ้าหน้าที่
ด้านความรู้		
1. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	มาก	มากที่สุด
2. การทำการเกษตร	มาก	มากที่สุด
3. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	มาก	มากที่สุด
4. การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร	มาก	มากที่สุด
5. การคัดแปลงวัสดุในท้องถิ่นมาเป็นสินค้าที่ระลึก	มาก	มากที่สุด
6. การเป็นมัคคุเทศก์/วิทยากรและการเป็นเจ้าของที่ดี	มาก	มากที่สุด
รวม	มาก	มากที่สุด
ด้านงบประมาณ		
7. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน (อาคารต้อนรับ ห้องสุขา เป็นต้น)	มาก	มากที่สุด
8. ปรับปรุงกิจกรรมการเกษตร	มาก	มากที่สุด
9. ทำกิจกรรมโฮมสเตย์	มาก	มากที่สุด
10. ประชาสัมพันธ์	มาก	มากที่สุด
รวม	มาก	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	มาก	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการฯ และเจ้าหน้าที่ต่อความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า

ด้านความรู้ คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นโดยภาพรวมว่ามีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้จากภาครัฐในระดับมากในทุกประเด็น ขณะที่เจ้าหน้าที่ฯ ให้ความเห็นโดย

ภาพรวมว่ามีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้จากภาครัฐในระดับมากที่สุดในทุกประเด็น เช่นกัน

ด้านงบประมาณ ความรู้ คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นโดยภาพรวมว่ามีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้จากภาครัฐในระดับมากในทุกประเด็น ขณะที่เจ้าหน้าที่ฯ ให้ความเห็นโดยภาพรวมว่ามีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้จากภาครัฐในระดับมากที่สุดในทุกประเด็นเช่นกัน

ส่วนที่ 5 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

5.1 ปัญหา และอุปสรรคในความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนต่อปัญหา และอุปสรรค

n = 78

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านพื้นที่		
1. สถานที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ	7	9.0
2. ห้องสุขายังไม่เพียงพอ	7	9.0
3. ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์กับแคบ	3	3.7
4. สภาพถนนไม่ดีโดยเฉพาะในฤดูฝน	2	2.6
5. ขาดการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่องทำให้บริเวณชุมชนไม่สวยงาม	2	2.6
2. ด้านบุคลากร		
1. ชุมชนขาดความรู้ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว	7	9.0
2. ชุมชนให้ความร่วมมือน้อย	6	7.7

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

n = 78

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
3. ผู้นำไม่อุทิศเวลาให้กับ การพัฒนาชุมชน	4	5.1
4. ชุมชนไม่มีความพร้อมในการ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4	5.1
3. ด้านการบริหารจัดการ		
1. การจัดสรรผลประโยชน์ ยังไม่ชัดเจน	9	11.5
2. กฎระเบียบไม่สอดคล้อง กับวิธีปฏิบัติของชุมชน	7	9.0
3. ขาดรายได้ที่ต่อเนื่อง	6	7.7
4. จากความต้องการการ สนับสนุนจากภาครัฐ		
1. การสนับสนุนจากภาครัฐ ยังไม่มีอย่างต่อเนื่อง	9	11.5
2. งบประมาณไม่เพียงพอ	7	9.0

จากตาราง 4.18 จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ
ชุมชนต่อปัญหาและอุปสรรค พบว่า

ปัญหาด้านพื้นที่ คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาและ
อุปสรรค ร้อยละ 73.1 โดยมีปัญหาและอุปสรรคเพียง ร้อยละ 26.9 โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1)
สถานที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 9.0 รองลงมา(2) ห้องสุขายัง ไม่เพียงพอ
ร้อยละ 9.0 (3) ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์คัปปแคบ ร้อยละ 3.7 (4) สภาพถนนไม่ดี โดยเฉพาะในฤดูฝน
ร้อยละ 2.6 (5) ขาดการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่องทำให้บริเวณชุมชนไม่สวยงาม ร้อยละ 2.6

ปัญหาด้านบุคลากร คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาและอุปสรรค
ร้อยละ 73.1 โดยมีปัญหาและอุปสรรคเพียง ร้อยละ 26.9 โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) ชุมชนขาด
ความรู้ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ร้อยละ 9.0 รองลงมา (2) ชุมชนให้ความร่วมมือน้อย ร้อยละ 7.7

(3) ผู้นำไม่อุทิศเวลาให้กับการพัฒนาชุมชน ร้อยละ 5.1 และ (4) ชุมชนไม่มีความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 5.1

ปัญหาด้านการบริหารจัดการ คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาและอุปสรรค ร้อยละ 71.8 โดยมีปัญหาและอุปสรรคเพียงร้อยละ 28.2 โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) การจัดสรรผลประโยชน์ยังไม่ชัดเจน ร้อยละ 11.5 รองลงมา (2) กฎระเบียบไม่สอดคล้องกับวิถีปฏิบัติของชุมชน ร้อยละ 9.0 และ (3) ขาดรายได้ที่ต่อเนื่อง ร้อยละ 7.7

ปัญหาจากความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาและอุปสรรค ร้อยละ 79.5 โดยมีปัญหาและอุปสรรคเพียงร้อยละ 20.5 โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) การสนับสนุนจากภาครัฐยังไม่มีความต่อเนื่อง ร้อยละ 11.5 และ (2) งบประมาณไม่เพียงพอ ร้อยละ 9.0

5.2 ปัญหา และอุปสรรค ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอ

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอ ต่อปัญหา และอุปสรรค

n = 23

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านพื้นที่		
1. ยังไม่มีความสวยงามของภูมิทัศน์และพื้นที่	3	13.1
2. ขาดความสะดวกในการเดินทาง	2	8.7
โดยเฉพาะฤดูฝน		
3. ห้องสุขาไม่เพียงพอ	2	8.7
4. สถานที่จอดรถไม่เพียงพอ	2	8.7
5. ร้านอาหารไม่มีให้บริการอย่างเพียงพอ	2	8.7
6. สภาพถนนคับแคบ	1	4.3

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 23		
ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
7. พื้นที่อยู่ในความดูแลของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ชุมชนไม่สามารถ ปรับปรุง/ตกแต่งได้ด้วยตนเอง	1	4.3
2. ด้านบุคลากร		
1. ชุมชนไม่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้	10	43.5
2. ชุมชนขาดความรู้ด้านการบริหาร จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3	13.0
3. ชุมชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยว เชิงเกษตร	3	13.0
3. ด้านการบริหารจัดการ		
1. การจัดสรรผลประโยชน์ยังไม่ชัดเจน	6	26.0
2. ชุมชนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ที่ ได้รับ	5	21.9
3. ขาดความต่อเนื่องในการประสานงาน	3	13.0
4. จากความต้องการการสนับสนุนจาก ภาครัฐ		
1. ขาดความต่อเนื่องในการสนับสนุน งบประมาณด้านการพัฒนาบุคลากร	7	30.4
2. ขาดการประชาสัมพันธ์	5	21.8
3. ขาดความต่อเนื่องในการสนับสนุน งบประมาณด้านการปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน	2	8.7

จากตาราง 4.19 จากการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยว
เชิงเกษตรระดับจังหวัดและอำเภอต่อปัญหาและอุปสรรค พบว่า

ปัญหาด้านพื้นที่ เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคร้อยละ 56.5 โดยมีปัญหาและอุปสรรครเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) ยังไม่มีความสวยงามของภูมิทัศน์และพื้นที่ ร้อยละ 13.0 รองลงมา (2) ขาดความสะดวกในการเดินทางโดยเฉพาะในฤดูฝนร้อยละ 8.7 (3) ห้อง สุขาไม่เพียงพอร้อยละ 8.7 (4) สถานที่จอดรถไม่เพียงพอร้อยละ 8.7 (5) ร้านอาหารไม่มีให้บริการ อย่างเพียงพอร้อยละ 8.7 (6) สภาพถนนคับแคบ ร้อยละ 4.0 และ (7) เป็นพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนไม่สามารถปรับปรุงได้ด้วยตนเอง ร้อยละ 4.0

ปัญหาด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคร้อยละ 69.6 โดยมีปัญหาและอุปสรรครเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) ชุมชนไม่สามารถใช้ภาษา ต่างประเทศได้ ร้อยละ 43.5 รองลงมา (2) ชุมชนขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เจริญเกษตร ร้อยละ 13.0 และ (3) ชุมชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ร้อยละ 13.0

ปัญหาด้านการบริหารจัดการ เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่ามีปัญหาและ อุปสรรคร้อยละ 60.9 โดยมีปัญหาและอุปสรรครเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) การจัดสรรผลประโยชน์ ยังไม่ชัดเจน ร้อยละ 26 รองลงมา (2) ชุมชนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ร้อยละ 21.9 และ (3) ขาดความต่อเนื่องในการประสานงาน ร้อยละ 13.0

ปัญหาจากความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ เจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่ให้ความคิด เห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคร้อยละ 60.9 โดยมีปัญหาและอุปสรรครเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) ขาดความ ต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณด้านการพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 30.4 รองลงมา (2) ขาดการ ประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 21.8 และ (3) ขาดความต่อเนื่องในการสนับสนุนงบประมาณด้านการ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ร้อยละ 8.7

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน

1) ด้านพื้นที่

(1) รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องสุขา ลานจอดรถ เป็นต้น ให้เพียงพอแก่นักท่องเที่ยว

(2) สนับสนุนด้านความรู้ในการจัดบริเวณบ้านเรือนให้สวยงาม

2) ด้านบุคลากร

(1) จัดฝึกอบรมให้ชุมชนด้านการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ

(2) สร้างจิตสำนึกในการเสี่ยสละของผู้นำและชุมชน

3) ด้านการบริหารจัดการ

(1) ปรับปรุงกฎระเบียบให้เป็นที่พอใจทั้งชุมชนและนักท่องเที่ยว

(2) ควรมีการปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว

4) ด้านความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ

(1) รัฐบาล ควรจัดสรรงบประมาณให้ต่อเนื่อง

(2) รัฐบาลควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้

ต่อเนื่อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานท่องเที่ยวเชิงเกษตรระดับ

จังหวัดและอำเภอ

1) ด้านพื้นที่

(1) ชุมชนควรจัดภูมิทัศน์ ปรับปรุงและตกแต่งให้สวยงามอยู่เสมอ

(2) ชุมชนเสนอแผนปรับปรุงสภาพถนนและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถเดินทางเข้าไปยังพื้นที่ได้สะดวกยิ่งขึ้น

(3) จัดหา/ปรับปรุงห้องสุขาเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่าง

เพียงพอ

2) ด้านบุคลากร

- พัฒนาศักยภาพในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความรู้ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3) ด้านการบริหารจัดการ

(1) ทำความเข้าใจกับชุมชนในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ รวมทั้งการจัดสรรผลประโยชน์ที่ยุติธรรมตามข้อตกลงที่กำหนด

(2) ชุมชนและเจ้าหน้าที่ต้องมีการประสานงานกันทั้งช่วงที่มีนักท่องเที่ยวและไม่มีนักท่องเที่ยว

4) ด้านความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ

(1) ชุมชนจัดทำแผนเสนอความต้องการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในด้านต่างๆ รวมทั้งจัดทำแผนการดำเนินงานให้ชัดเจนและต่อเนื่อง

(2) ชุมชนควรจัดทำแผนการดำเนินงานกับหน่วยงานเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลา